

jeg vil ønske, at Grænsen paa nogle Punkter maa blive sat en lille Smule op. Der kommer maaske en Gang et Samfund, der er saa fornuftigt, at det ikke til Lygte-tændere bruger unge, stærke Mænd — for det er Synd, det er en grim Ting at se paa —, men f. Eks. Arbejdsinvalidere og ældre Folk; i saa Fald kunde der være noget i den Tanke, at man behandlede dem som det, Englænderne kalder halftimers Folk, der kun gør halvt eller kvart Arbejde. Derfor kunde der være Mening i at sætte Grænsen for, hvilken Indtægt man maa have for at kunne nyde Aldersrente, en lille Smule op og f. Eks. ikke straffe en gammel Sømand, der gaar i Land, hvis han tager en Job som Vicevært eller Lygdetænder.

De foreslaaede Satsler angaaende Aldersrentens Størrelse synes jeg ikke er for høje, dem kan jeg i det væsentlige acceptere. Dog vil jeg gøre opmærksom paa, at Gentofte Kommune bør behandles som København, fordi Folk derude lever under københavnske Vilkaar. Den Ændring vil jeg gerne have ind.

I Anledning af Bestemmelsen om, at de Folk, der opsætter deres Krav om Aldersrente, faar et højere Beløb, vil jeg minde om, at det er Ludvig Bramsens Idé. Han var blandt Højremændene min bedste Ven, og jeg er glad ved, at Ministeriet har accepteret hans Idé.

Der er noget, der hedder det frie Skøn. Jeg vil indrømme, at der er Punkter, hvor der er Brug for et Skøn, men der maa være en Smule Fasthed i Skønnet. Det maa nærmere defineres, i hvilke Tilfælde man kan tillade Kommunalbestyrelserne at forhøje Aldersrenten. Der maa være noget positivt at holde sig til, for ellers vil jeg sige: foran et Valg — De ved, hvordan Menneskene er.

Med Hensyn til det andet Skøn, der er Tale om i Loven, Skønnet om, hvorvidt en Mand er værdig eller ej, hvorvidt han lever et vitterlig forargeligt Liv eller har brugt sine Penge paa en taabelig Maade, er jeg ikke helt sikker paa, at jeg som ældre Mand vilde være rolig ved at lade Sogneraadet afgøre, om jeg levede et forargeligt Liv. Hvis det er en hel Masse Damer, der sidder i Sogneraadet, kunde det jo være, at deres og min Mening ikke helt dækkede hinanden, og jeg tror derfor, det kunde være praktisk, om der i det Spørgsmaal var Appel til en Dommer. (*Indenrigsministeren* [Rode]: Der er Appel til Indenrigsministeren, saa De kan være ganske rolig). Det er ikke altid, vi

har en saa anstændig Indenrigsminister som den nuværende, og der er vel kun ringe Chance for, at vi beholder ham ret længe.

Med Hensyn til Spørgsmaalet Mænd og Kvinder har jo det ærede Medlem fra Odder (Hegelund-Lange) paa en ypperlig Maade svaret det ærede 13de Medlem for Hovedstaden (Elna Munch). Jeg vil i dette Spørgsmaal støtte den højtærede Minister for offentlige Arbejder; og da jeg ved, han heri er enig med de øvrige Ministre, ligesom han var det i Telefonspørgsmaalet, er jeg altsaa ogsaa enig med den højtærede Forsvarsminister. Jeg vil anse det for min Pligt at støtte Forsvarsministeren og Ministeren for offentlige Arbejder i dette Spørgsmaal om de 60 Kr.s Forskel mellem Mænd og Kvinder. Hvorfor er det ærede Medlem (Elna Munch) saa forfærdelig ond at ville tage Tobakken fra de stakkels gamle Mænd? Hvad har Mændene gjort det ærede Medlem, siden hun er saa vred paa dem? Skulde virkelig den højtærede Forsvarsminister være en Art Rolf Blaaskæg, siden hans Erue har en saa daarlig Mening om Mændene? Jeg forsikrer, at for en gammel Mand betyder Tobak og en Snaps en Gang om Maaneden — mere bliver der ikke Raad til — en Forgyltning paa Tilværelsen, som jeg synes man skal indrømme ham. Men Lighedsprincippet er for mig det afgørende. Det ærede Medlem (Elna Munch) er Gang paa Gang staaet op og har erklæret, at Lighedsprincippet var det afgørende. Jeg tager det ærede Medlem paa Ordet — ligesom Martha i „Faust“ tager en Mand paa Ordet — og siger: Nu vel, Lighed, men hvad er Lighed? Lighed vil sige, at hvis det ærede Medlem og jeg hører til to Klasser med forskellig gennemsnitlig Levetid, vil det ærede Medlem, der lever længere end jeg, komme til at betale en større Præmie, eller at hvis det ærede Medlem betaler samme Præmie som jeg, faar hun mindre Understøttelse. Det er det almindelige Forsikringsprincip, og jeg kan kun sige, at hvis jeg i Skat betaler det samme som det ærede Medlem, men har betydeligt færre Aar at faa Understøttelse i, er det ikke mere end rimeligt, at jeg, hvis der skal være Lighed, faar en noget højere Understøttelse. Forskellen i Understøttelsen, de 60 Kr., er ikke nær saa meget, som Forskellen vilde udgøre, hvis den blev udregnet statistisk. Men jeg venter senere at høre, hvad det ærede Medlem vil sige. Mit Princip er: